

త్రైమ - పిచ్చ - ఒక్కటే

“బ్లైరేయ్-అంతా ఇటురండిరా” అని అరిచాడు కుమార్.

మిగతా అయిదుగురూ వరుగునవచ్చి గుమిగుదారు.

కుమార్ ఆ ఇంటిముందున్న సైన్ బోర్డును చూపుతూ, “ఇటు చూడండి” అన్నాడు. అంతా ఆ బోర్డువైపు చూశారు.

“ఇదే మనకు కావలసిన ఇల్లు” అన్నాడు శర్మ.

“టి. కై లాసరావు ...” ఆ బోర్డు మీద వ్రాసివున్న పేరును బిగ్గరగా చదివేశాడు చిదానందం.

“ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకూ-లోపలికి పడండి” అంటూ భాస్కరం తొందర చేశాడు.

ఎవరూ సమాధానం ఇవ్వలేదు. చిదానందం మాత్రం ధైర్యంగా ఇంటి కాంపౌండుదాటి, ఎరందాలోకి వెళ్ళి దిగ్గరగా “కై లాసరావుగారూ: అని పిలిచారు. అతని ననుసరించి ఓ గిరినవాళంతా వరండాలోకి చేరుకున్నారు.

లోపలి కిటికీకి గొలుసుతో కట్టివేసివున్న కుక్క-“భాభా” మంటూ పలుకరించింది. ఆ కిటికీకి కొంచెం ప్రక్కగా జరిగి “కై లాసరావుగారూ:” అని కేకవేశాడు కుమార్.

సదాశివరావు తనచేతిలో వున్న పళ్ళు బట్టను భారంగా అక్కడున్న బల్లమీదకు దించి, తనుకూడా ఆ ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

కొన్ని నిమిషాలు గడచిన తర్వాత, ఇంట్లోనుంచి నౌకరువచ్చాడు. “అయ్యగారు పూజచేసు కొంటున్నారు కూర్చోండి” అంటూ అక్కడున్న బల్ల చూపించి, మళ్ళి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

“కై లాసరావుగారు పూజ చేస్తుంటారు గావును” అన్నాడు సత్యం.

కుమార్ సత్యాన్ని గద్దించాడు. “ఇన్ను-పూర్కో” అంటూ.

“సదాశివరావు లేచి. ఆ ప్రక్కనే మొక్కలకు సీక్సు పెతున్న తోటమాలిదగ్గరకెళ్ళాడు. కుమార్ కూడా లేచి. వెనకాలే వెళ్ళి సదాశివరావు జబ్బుపుచ్చుకొని లాక్టోచ్చి, ‘ఏక్కడికీ?’ అన్నాడు.

అడివి శివసుబ్రహ్మణ్యం

“తోటమాలి దగ్గర ఆగిపెత్తె వుండేమోనని” సదాశివరావు చిక్కముఖంతో అన్నాడు.

శుభవార్త

డాక్టర్లకు సాధ్యము కానివి, వదలి వేయబడిన అన్ని వ్యాధులను చికిత్స చేయబడును కుప్పు, బొల్లి కేస్పర్, క్షయ, పిచ్చి సపుంసరత్వము సంతానము లేనివారు కూడా శ్రీయోగిగారి చికిత్సవలన సంపూర్ణ ఫలమును బడయగలరు.

కావలసినవారికి కాయకల్ప చికిత్స చేయబడును. ఈ చికిత్సవల్ల దేహములో వున్న వ్యాధులు తొలిగి పోవుటయే గాక నూతన యవ్వనము కలుగును. వివరములు కోరువారు బోంబు ఖర్చులకు ఒక రూపాయి సంపవలెను.

ఆడ్రసు :

యో గా శ్ర మ ము
కో షు: పెదవాల్తేరు
వి శాఖపట్టము-శి

“సిగరెట్లు వెలిగించటానికేనా? కుమార్ కోపంగా అడిగాడు.

అవున్నట్లుగా మౌనందాల్పాడు సదాశివరావు.

“పిచ్చిపిచ్చి వేషాలేస్తే ఎముకలేరేస్తాను జాగ్రత్త” కుమార్ తన కుడిచేతి చొక్కాను మడతపెడుతూ బెదిరించాడు.

సదాశివరావు భయంభయంగా గెడ్డం దువ్వుకున్నాడు మునివేళ్ళతో,

అబ్బాయిల కాలేజీలో రెండోసంవత్సరం బి.ఎస్సీ, చదువుతున్న సదాశివరావు, అమ్మాయిల మైస్కూల్లో స్కూల్ ఫైవల్ క్లాసు చదువుతున్న రమ అనే అమ్మాయిని గాఢంగా ప్రేమించాడు. ఆ విషయాన్ని ఆ అమ్మాయి ముందు చెప్పలేకపోయాడు అబ్బాయి. “ఒరేయ్-ఆ అమ్మాయి నిన్ను ప్రేమిస్తోందిరా?” అని ఏ మిత్రుడైనా ప్రశ్నిస్తే “ఆషవియం ఘనకెండుకోయ్ - మనం ప్రేమించాలనుకున్నాం- ప్రేమించాం-అంతే మనపని అయిపోయింది” అనే సమాధానం కొన్నాళ్ళు చెప్పినప్పటికీ ఆ అబ్బాయి పైన చెప్పిన తన మిత్రుల సలహా సహకారాల నర్తించి, ఆ అమ్మాయిని జిగ్గుహానికి అంటే ఏలూరు నుంచి సూజివీడుకు ఆ అమ్మాయి జనకునితో సంభాషణలు జరిపేనిమిత్రం తరలి వెళ్ళేడు. ఇదీ ఈ కథకు నాంది.

మరొక విధంగా చెప్పామంటే వునాది: ఆ అమ్మాయిపై తనకున్న ప్రేమకు చిహ్నంగా ఆ అబ్బాయి తనగెడ్డాన్ని పెంచేస్తూ, జేతుల ఖర్చు తగ్గించుకోవటం మరొకవిశేషం:

సట్టుబట్ట, విభూతిబొట్టా, వీటిలో మొదటిది కట్టుకొని, రెండోది పెట్టుకొని, కై లాసరావుగారు లోపలనుంచి వచ్చారు.

అందరూ లేచి నమస్కరించారు. “మీపేరేగడండి కై లాసరావుగారు” అన్నాడు, భాస్కరరావు.

“అవును-మీరెవరు? ఏంకావాలి?” అని అడిగాడు కై లాసరావు.

అందరి తరిపునా కుమార్ లేచి, మేం ఏలూరు నుంచి వస్తున్నామండి” అన్నాడు. “ఓహో-తాగుంది, ఏమిటి విశేషం?” అన్నాడు కై లాసరావు.

సదాశివరావువైపు చూపిస్తూ “ఈ గెడ్డం అబ్బాయి వున్నాడు చూశారా? అన్నాడు కుమార్.

(తరువాయి 14 పుటల్)

వ్రేము-పిచ్చు-ఓక్కాణి

(రవ పుట తరువాయి)

“అ...చూశాను. ఏమిటి? “కైలాసరావు అకర్పణంగా అడిగాడు.

“ఆ గెడం ఎందుకు పెంచాడో తెలుసాండీ? వెంటనే అడిగాడు థాస్కూరావు.

“ఏ తిరుపతి మొక్కో అయివుంటుంది” కైలాసరావు చికాకుపడాడు.

ఓ డజను చెక్కరకేళిలు, కేరుద్రాక్ష పళ్ళు, రెండు ఏపిల్ పళ్ళు, నాలుగుఇత్తాయి పళ్ళు వుంచి మోసుకువచ్చిన బుట్టచూపించి “ఇది లోపల పెట్టించండి” అన్నాడు శర్మ.

“ఇవేందుకోయ్—” అన్నాడు కైలాస రావు ఏమనాలో తోచక.

సదాశివరావు టక్కునలేచి. “దేవుడి దగ్గరకూ, మీలాంటి పెద్దవాళ్ళ దగ్గరకూ పశివాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళేటప్పుడు ఉత్తచేతులతో వెళ్ళకురా అని మూఠామ్మ చెప్పిందండీ!” అని పాతంలాగ అప్పచెప్పేసి, బడిపిల్ల వాడిలా బెంచీమీద కూర్చున్నాడు.

కుమార్ సదాశివరావువైపు కోపంగా ఒకసారి చూసి, “తిరుపతి మొక్కకాదండి మీరుకొంచెం శాంతంగావించే, ఓ విషయం చెప్తానండీ” అన్నాడు సమ్రతగా.

“శాంతంగా లేక, నేనేం పెద్దపులిలా కనుపిస్తున్నానటయ్యా” అన్నాడు కైలాస రావు, కొంచెం హాస్యంమిళితంచేసిన కంఠం తో, గుబురు మీసాన్ని కుడిచేతి వ్రేళ్ళతో సరుకుంటూ.

“అదికాదండీ—మరేం—మావాడు—ఆంటే వీడు, సదాశివరావులెండీ— మీ రెండో ఆమ్మాయి రమని గట్టిగా ప్రేమించాడండీ. అప్పటి నుంచి వీడిలో అయిపోయాడండీ కుమార్ దైర్యాన్ని పుంజుకుంటూ నెమ్మదిగా చెప్పాడు.

“ఏమిటి—మీరనేది?” అన్నాడు కైలాస రావు ఉగ్రుడై.

“మావాడు చెప్పింది అక్షరాలా నిజం సార్” అన్నాడు శర్మ.

వెంటనే సదాశివరావు లేచినిలబడి రెండు చేతులు జోడించి. నమస్కారమండీ” అని

ఓ అరడజను మందినైనా తీసుకువస్తానండీ” అన్నాడు.

కైలాసరావు కోపం మిన్నంటింది. స్వరాన్ని గట్టిగాపెంచి. “ఇది బార్బరు షావుకాదు. మీరంతా నోరుమూసుకొనిబయటకు నడవండి” అన్నాడు.

“అదికాదుసార్....” అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు శర్మ.

“ఏదీకాదు—ముందు బయటకు నడవండి లేకపోతే వ్యూనుచేత గెంటించసలసి వస్తుంది” అనేసి, కైలాసరావు లోపలకెళ్ళి పోయాడు.

అంతవరకూ టిటికీ తెరలుతొలగించి రహస్యంగా పంటిచెరగులు నోటికడం పెట్టుకొని తొంగిచూస్తున్న మూడు ఆడతల కాయలు వక్కకు తప్పకున్నాయి.

“నడవండిరా బయటకు” అన్నాడు కుమార్ నిర్బంధంగా.

అంతా బయటకు వచ్చేకారు

శర్మ నెమ్మదిగా “నేను ముందే అనుకున్నాను—మనం బయలుదేరబోతుంటే ఎవరోతుమ్మేరు.” అన్నాడు.

“ఏడవలేకపోయావ్” అని కుమార్ కవీదాడు.

ఇంతలో వెనకాలే వరుగెత్తుకుంటూవచ్చి కైలాసరావుగారి నొకడు పళ్ళబుట్టను విసురుగా సదాశివరావు కందించి వెళ్ళిపోయాడు

సదాశివరావు జాలిగా “ఇక వేరే ఏమీ ఐడియా లేదా బ్రదర్?” అన్నాడు కుమార్ వైపు తిరిగి, గెడ్డాన్ని చేతితో రాసుకుంటూ.

“ఏ ప్లానుకె నా, ముందు, నువ్వు. చెప్పి నట్లు విసాలి. లేకపోలే ఏదీ సత్సెన్ కాదు” అన్నాడు కుమార్, కోపాన్ని దిగమింగుతూ

అందుకు సమాధానంగా సదాశివరావు “మీరేంచెప్పే అది చేస్తున్నానుగా—మిమ్మల్ని కాదని ఇబ్బడు నేనేంచేశాను—” అన్నాడు, ఏబిశించిన స్వరంతో.

కుమార్ ఏమీ బదులు చెప్పలేదు—దీరా లోచనలో వున్నాడు, అందరూ స్టేషన్ చేరుకుని ఏబిలారుకుతిరుగుటిక్కట్లుకొన్నారట.

x x x x

సదాశివరావు రమకు స్కూలుకువ్రాసిన నాలుగు ఉత్తరాలు వాళ్ళ ఉపాధ్యాయులు చించి, చదివి ఆమెను చివాట్లు వేళారనే విషయం విని దిగాలుపడి కూర్చున్నాడు.

“సదాశివరావు!” అన్నాడు చిదానందం హుషారుగా ఈలవేసి.

“ఏమిటి—ఏదై నా ఐడియా వచ్చిందా?” అన్నాడు. సదాశివరావు, ముఖాన్ని అరటూ కంఠిచేసుకొని.

చిదానందం, సిగరెట్టు వెలిగించి. “నేనో ప్లాన్ వేశాను. ఆ ప్రకారం నువ్వు లాక్షరాలా ఆచరింబాలి” అన్నాడు.

“నువ్వేంచెప్పే అది చేస్తాను. చెప్తు” అంటూ సదాశివరావు చిదానందం చేతులు పట్టుకొన్నాడు.

చిదానందం సిగరెట్టు దమ్ము ఒక్కసారి గట్టిగాపీల్చి చెప్పాడు.

“ఏమీలేదు. రమ రిజివెనకాలేవెళ్ళి “ఇంతకాలం, అనుక్షణం మిమ్మల్ని అనుస

35 సం॥ ల అనుభవం

అనేక వేలమందికి బాగుచేసినాము

వరిబీజములకు [బుక్క] డోడ, బుద్ధవ్యాధులకు ఆపరేషన్ చేరుండా

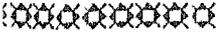
బాగుచేయబడును.

వి వ ర ము ల కు :

రి అండ్ డ్రా రిజిస్టర్డ్

అనుప్రతి : నయాబన్ డిపోవర్డ్

గౌలిగూడ వైద్యుల ఛాందూ ఫోన్ : 42870

ప్రేమ-పిచ్చ-ఊక్తి

రిస్తూ వచ్చి మీకు అపకీర్తి తెచ్చాను. నన్ను క్షమించండి. ఇంక మీకు కనబడకు. ఈ ఆఖరి ఉత్తరం మాత్రం దయచేసి చదువు కోండి" అనేసి, నేనిచ్చే ఉత్తరం అమెకిచ్చి వచ్చెయ్యాలి.

సదాశివరావు బిక్క-ముఖంపేసి "రమతో ఈ మాటలన్నీ చెప్పాలా?" అన్నాడు

"ఏం. ఆ అమ్మాయే మైనా మింగేస్తుందా? దయ్యమా-భూతమా?" చిదానందం గడించాడు.

"అబ్బే-నువ్వు చెప్పినట్లుగా అంటాను అన్నాడు సదాశివరావు.

"ఇప్పుడు చెప్పినమాటలు జ్ఞాపకం వున్నాయిగా-ముఖ్యంగా.... నువ్వు గెడ్డంతో రమకి కనుపించాలి" చిదానందం మరొక సారి గుర్తుచేశాడు.

సదాశివరావు "అలాగే" అని తల ఆడించి "మరి ఉత్తరంలో ఏం రాస్తావ్?" అన్నాడు సందేహంగా.

"చిదానందం కలం, కాగితం తీసుకొని, ఒక పదినిమిషాలు వ్రాసి, ఆ కాగితాన్ని సదాశివరావు చేతికందించాడు. అతడు దానిని తెతచి బిగరగా చదివాడు.

"రమా దేవి:

నేను జీవితంలో ఇంతవరకూ ఎవరినీ ప్రేమించలేదు. ప్రవృత్తంగా మిమ్మల్ని ప్రేమించాను. ఆ విషయాన్ని ఉత్తరం ద్వారా తెలియపరచాను. సమాధానంకోసం ఎదురుచూశాను. బహుశాకోసం ఆశ్రపడితామని అనుకున్నాను. అది మీ ఉపాధ్యాయులు చదవటం ద్వారా మీకు అవమానం జరుగుతుంది అని నేను ముందుగా భావించలేదు. ఏదీ ఏమైనా, ఇది తెలియక చేసిన తప్ప. కనుక క్షమార్హమైనదని భావిస్తున్నాను.

నాకు ఇక చదువుమీద ఉత్సాహం నశించింది, బహుశా, ఇంక చదువు అవుచెయ్యవచ్చు. అయినా, అదంతా నా వ్యక్తిగత విషయం. మీతో చెప్పకొనటంవల్ల ఫలితమేమీ వుండదు ఇక వుంటాను.

శలవ్
సదాశివరావు

సదాశివరావు ఉత్తరాన్ని చదవటం ముగించి "ఇంత పెద ఉత్తరం అనవసరమేమో" అన్నాడు సందేహంగా.

"ఏదీనట్లుండి నీ తెలివి-అదంతా అలాగే వుండు. అందులో ఏమీ మార్చకు" అన్నాడు చిదానందం.

అప్పటికి కుమార్, శర్మ, భాస్కరం ముగ్గురూ కలిసి వచ్చారు. ఉత్తరం చదివి, ముగ్గురూ తమ నంతృప్తిని వెల్లెబుచ్చారు. తర్వాత భాస్కరం అన్నాడు "రమ రేపు ట్రీ యూనివర్సిటీ క్లాసులో చేరుకోండి. ఇండాకా ఆర్ట్స్ పాఠం తెచ్చుకొంది.

"అయితే, ఇకనుంచీ హాస్టల్లోనే వుంటుండేమో" అన్నాడు సదాశివరావు గెడ్డాన్ని చేత్తోడువ్వకుంటూ.

"ఏమో ఏమిటి - ఆక్షరాలా అంటే చేస్తుంది" సందేహానివృత్తి చేశాడు కుమార్ తనుచేసిన ఎంక్వయరీని ఆధారంచేసుకొని.

ఆ మరునాడు సదాశివరావు, రమ రిజిస్ట్రేషన్ వెళ్ళి చిదానందం చెప్పినట్లుగా చెప్పి, ఆ ఉల్లాసాన్ని రిజిస్ట్రేషన్ ద్వారా రమ వడి దోకి విసరివేయటానికి నిర్ణయం జరిగింది.

* * *

మరునాడు మిత్రులంతా కలిసి, సదాశివరావును ప్రోత్సహించి, ధైర్యంచెప్పి ఉత్తరాన్నిచ్చి పంపించారు.

రమ, ఒక లెదరు నూట్ కేసు, బెడింగ్ రిజిలో పెట్టుకొని, కాలేజీకి బయలుదేరింది. సదాశివరావు నైకిలెక్కి వెనకాలే బయలుదేరాడు. కొంతసేపు తర్వాత తిరిగి వచ్చేశాడు. మిత్రులతో "ట్రాఫిక్ టాకా వుంది. మాటాడటానికిగాని, కనీసం ఉత్తరం అంద చేయటానికిగాని వీలుపడలేదు" అన్నాడు కొంచెం దీలాపడి.

"నీఖర్కూ" అన్నాడు శర్మ.

"ఫోనీ ఆ అమ్మాయిని మరచిపో కూడదూ?" అన్నాడు కుమార్ ఓదార్పుగా. సదాశివరావు, వేయిమూలులంత విషాదంగా ఓ చిరునవ్వునవ్వి "అవనిచెయ్యగలిగితే, ఇంతకాలం, ఇంత ప్రయాస ఎందుకు పడతాను!" అన్నాడు.

అంతా మౌనం పహించారు. కొన్ని రోజులు గడచిపోయాయి. సదాశివరావుకు రమతో మాట్లాడే అవకాశం లేనట్లు అడుగంటిపోయాయి.

అనాటి సాయంకాలం మిత్రబృందం సరదాగా శివరావురూములో సమావేశమయ్యారు. సదాశివరావు దోషిలా, గదిలో ఓమూల కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. గెడ్డం సరిచేసుకొంటూ.

"సదాశివరావింక, ఉరిపోసుకు అత్యహత్య చేసుకోవటం చాల ఉత్తమం" అన్నాడు చిదానందం సిగరెట్టు ముట్టిస్తూ, తాపిగా.

అది విని, సదాశివరావుకు కోపం వచ్చింది. "నాకేమీ అంతగలి పట్టలేదు. ఆ అమ్మాయి కాదంటే బ్రహ్మాచారిగా వుండి పోతాను" అన్నాడు.

ఈ సారి, కుమార్ అందుకొని, 'అవును నీకు ఆ అమ్మాయితో మాట్లాడటానికి లేని ధైర్యం, అత్యహత్యకు మాత్రం ఎక్కడ వస్తుందిలే?' అన్నాడు.

NOTICE In the City Small Causes Court at Hyderabad-A P. Before the Additional Judge Small Causes Side

S. C. No. 736 of 1967

Between:—
Lalaji Narsamma ... Plaintiff,
Against
Harish Chandra ... Defendent
Claim:— Arrears of rent for Rs. 295-00 Paise.

To,
Harish Chandra son of Mohanlal; Cast Hindu, aged about 31 years, Occupation Business; resident of Bir Bhangir Nai Basti Hyderabad-A P. No 14-11-840.

WHEREAS the plaintiff has filed a money suit for Rs. 295-00. against you. You are hereby summoned to appear in this Court on 5-1-1968, at 11-00 A M; to answer the claim. Take notice that in default of your appearance the suit will be heard and decided in your absence.

This notice is issued by me in this by the order of the Court by
-VENKATANARASHI
Advocate for Plaintiff

Date, 13-12-67

వేము-విచ్చ-ఒక్కటే

ఈసారి, తప్పకుండా అడిగేస్తాను రమణి" అన్నాడు సదాశివరావు దృఢ నిశ్చయంచేసుకొన్న వాడిలాగా.

"అఁ... అఁ... ఈసారి మనవాడు తప్పకుండా అడిగేస్తాడు," శర్మ హేళనతో కూడిన స్వరంతో ఒత్తివలిరాడు.

"రేపు అదివారం ఉదయం కాలేజి హాసులునుంచి రమణి బయటకు వస్తుంది, అప్పుడు పలుకరించకపోతే, ఇంక ఆత్మహత్యే శరణ్యం!" అన్నాడు చిదానందం అఖరు వార్నింగ్స్టు.

అదివారం ఉదయం, సదాశివరావు, చిదానందం కలసి, అరగంటసేపు ఆడవాళ్ళ కాలేజి బయట ఎదురుమాళాక, రమణి వాళ్ళ స్నేహితురాలితో కలిసి వచ్చింది. వాళ్ళు రావటాన్ని చూపించి, చిదానందం సదాశివరావు భుజాన్ని మోచేతోపొడిచాడు.

సదాశివరావు రమణివారే వెళ్ళి, పది నిమిషాలన్నా పూరికాకుండా, నైకిలు మీద రంయ్యమంటూ తిరిగివచ్చాడు "ఏం జరిగింది? అసలు పలుకరించావా?" అని అడిగాడు చిదానందం.

"అఁ... నేను రమణి ఇకనుంచీ ప్రేమించటం మానేస్తున్నాను" అన్నాడు, సదాశివరావు ఆయాసపడుతూ.

చిదానందం ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యపడినవ్యయం ఆపుకుంటూ, ఇంతకూ ఏం జరిగిందో చెప్పు అన్నాడు.

సదాశివరావు చెప్పాడు—

ప్రకటన

బాపట్ల డి॥ ము॥ కోర్టులో S. C. 664/65 E.P 60/67

DHR మూలగాని పెదసుబ్బారెడ్డి ఎదిరి

JDR గాలి జానికీరామిరెడ్డి

గుంటూరు డి॥ బాపట్ల తాలూకా చీరాల సబ్బుడి॥ మోటుపల్లి శివారు అడివిథి పాలెం గ్రామములోని JDR తాలూకా జప్తు అయి వేలం కావలసిన ఆస్తివివరం.

1. డిసె. 157/2 య 0-96 శెంట్లలో య 0-26 శెంట్లు మొత్తం

నేను వెళ్ళి "రమణి రూ!" అనిపించాను. ఆమె వెనక్కి తిరిగి, ఆశ్చర్యంగా నా వైపు చూసింది.

"నిజం చెప్పండి-నేనంటే మీకు ఇష్టం లేదా - నన్ను మీరు ప్రేమించటంలేదా?" అని అడిగేశాను.

రమణి నవ్వి "లేదు" అంది. నాకు కోపంవచ్చి "అబద్ధం!" అన్నాను. గట్టిగా.

రమణి వచ్చేనప్పుడు ఆపుకుంటూ "అయితే మూడుసార్లు చెప్పావినండి లేదు - లేదు - లేదు - చాలా!" అంది.

ల పక్కనున్న అమ్మాయి కూడా నవ్వు తొంది. అక్కడితో నాకు కోపంవచ్చేసింది. "మిమ్మల్ని మాత్రం నేను ప్రేమిస్తున్నాను? " అనేసి, తిరిగి చక్కావచ్చాను- సదాశివరావు చెప్పటం ముగించాడు.

చిదానందం, సదాశివరావు కలిసి, రూము కువస్తుంటే దారిలో సదాశివరావు ఒక బాల్బరు షాపులో దూరి, "ఈ గొడ్డాన్ని కాస్త వెంట్రుక ముక్కకూడా మిగల్చకుండా గీకి పారెయ్యండి. అంటూ, కుర్చీలో కూర్చున్నాడు అద్దం ముందు,

ఏదో సినిమాలో భానుశతీ పాడిన పాట "ప్రేమా - పిచ్చి - ఒసడి" అని విని పిస్తోంది ప్రక్కనేవున్న రాక్షసకోటలులోని రేడియోలోంచి.

ఈ విషయంలో చిదానందం ఇప్పటికీ ఆసేదేబటంటే. "థియరీ ప్రకారం, రమణి కూడా సదాశివరావుని ప్రేమించితిరాలి" అని. ★

2. డిసె. 157/1 య 1-13 శెంట్లలో య. 0-88 శెంట్లు మొత్తం.

యారెండు అయిటములు కలిపి య 0-88 శెంట్లు.

వేలం వాయిదా 8-1-68 సర్కారు పాట రూ 150-0-0

తాకట్టుకు లోడి వేలం 400. 00 కావలసియున్నది.

జి పాండురంగ విఠల్ గారు DHR తరపు ఆడ్వోకేటు

నేటి నవలలు

(ఈ పుట తరువాయి)

చెప్పిన వివిధ సమస్యల్ని యభాతధంగా చిత్రీకరించి వాటిపరిష్కారాలకు చక్కని సూచనలు చేసినయెడల సమాజానికెంతో మేలు చేకూర్చిన వారవుతారు.

అంతేగాని, ముందుచెప్పినటుల రచయిత (త్రు)లు ఎన్నడూలోక సహజమైన బలహీనతలకు భానినలై ప్రచారం కొంకు రచనలు పలుపరచాడు. మానవహృదయమును సంస్కరించి వికసించినట్లుచేసి, పరిమితమైన జాతీయ భావంనుండి అంతరాతీయ భావమేర్పడుటకు మార్గదర్శియే 'నవల' మానవ హృదయాలలో పరివర్తన తీసుకురాగల శక్తి. వ్యవధిత హృదయాలకు ఆరోగ్యం చేకూర్చే ఔషధం 'నవల'. యువతీ యువకుల్లో భావనాశక్తి, శీల నిర్మాణం విజ్ఞాన తృప్తి పెంపొందింపచేసే మహత్తర సాధనం అది. ఇట్టివిశిష్టలక్షణ సమన్వితమైన నవల ప్రయోజనం ఏమిటోగుర్తించి బాధ్యతా ధర్మముల ప్రభోదించే ఉత్తమ నవలలు అందించుటకై రచయిత (త్రు)లు ఈనాడయినా పూనుకోవటం శ్రేయస్కరం.

ప్రకటన

SUB-COURT KAVALI E A No. 249/67

S. C. 201/67

వాది/DHR మన్నెకొండయ్య Vs ప్రతివాది/JDR: రత్తబక్కయ్య

డిక్రీ అమలు నిమిత్తము small case నుంచి అసలు సబ్ ట్రాన్స్ ఫరు పిటిషను. పెట్టినందున నీకుగల ఆక్షేపణలు తెలుపుకొనుటకు తే. 12-1-68న వాయిదా వేసినారు. గనుక ఆరోజు 10 గం॥ పై కోర్టుకు హాజరై నీకుగల ఆక్షేపణలు తెలుపుకొనవలెను. లేనియెడల నీ పరోక్షమున తీర్మానించబడును.

టి. రామమూర్తి Advocate for DHR

18-12-1967